

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**Agencia Națională de
Administrare Fiscală****Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași**

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi

Tel : +0232 213332

Fax : +0232 219899

e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.DGc_ 341 / 17.05.2012

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. „X” S.R.L. IAȘIînregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr. / **20.04.2012**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Iași, cu adresa nr. / 27.04.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. / 27.04.2012, cu privire la contestația formulată de **S.C. „X” S.R.L.**, cu sediul în municipiul Iași, str. nr. – corp ..., județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. J22/....., cod de identificare fiscală RO, administrator

Întrucât prin contestația înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. / 20.04.2012, **S.C. „X” S.R.L. IAȘI** precizează că formulează contestație împotriva Raportului de inspecție fiscală nr., care nu reprezintă titlu de creanță, organul de soluționare competent, cu adresa nr. ... / 04.05.2012, a solicitat contestatoarei să revină cu completări referitoare la actul administrativ fiscal contestat.

Urmare a solicitării, **S.C. „X” S.R.L. IAȘI**, cu adresa fără număr, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. / 11.05.2012, comunică faptul că înțelege să conteste atât Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. cât și Raportul de inspecție fiscală nr.

Suma contestată este în valoare totală de **0 lei** și reprezintă:

- 0 lei - taxa pe valoarea adăugată;
- 0 lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către administratorul societății, în persoana domnului și poartă amprenta ștampilei societății în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, în data de **04.04.2012**, potrivit adresei nr., anexată la dosarul cauzei și data depunerii contestației, **20.04.2012**, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. /20.04.2012 și la Activitatea de Inspecție Fiscală Iași sub nr. /24.04.2012.

Contestația este însoțită de Referatul motivat nr. /27.04.2012, aprobat de conducătorul organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat, cu propuneri de soluționare a contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L. IAȘI**, prin care se propune respingerea contestației cu privire la sumele stabilite suplimentar.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. „X” S.R.L. IAȘI, prin contestația formulată, solicită restituirea sumelor stabilite suplimentar, respectiv a taxei pe valoarea adăugată în sumă de 0 lei, a dobânzilor aferente în sumă de 0 lei și a penalităților de întârziere în sumă de 0 lei.

În susținerea contestației contestatoarea invocă prevederile art. 127 alin (1) și alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„(1) Este persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor care sunt prevăzute la alin. (2) oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianți sau prestatorilor de servicii.”

Contestatoarea precizează că la art. 128 – 131 din Codul fiscal se definesc operațiunile cuprinse în sfera de aplicare a taxei, iar societatea îndeplinește atât prevederile alin. (2) al art. 127, în sensul că este producător și comerciant de bunuri, realizând operațiuni taxabile, astfel cum definește legea aceste operațiuni.

S.C. „X” S.R.L. IAȘI menționează că oricare ar fi rezultatul activităților, pozitiv sau negativ, reținerea organelor de inspecție fiscală că pe perioada deducerii taxei pe valoarea adăugată nu înregistrează venituri din livrări de bunuri sau prestări de servicii nu are nici o relevanță juridică, specificând faptul că potrivit art. 147 alin. (1) din Codul fiscal: “

Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectată, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere aferent art. 145 – 147,” iar la alin. (2) se prevede că „Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există taxa colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) și (2)”.

Petenta motivează că îndeplinește și condițiile impuse de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată menționate la art. 146 din Codul fiscal, iar prevederile art. 145 alin. (5) din același act normativ care arată ce cheltuieli nu sunt deductibile nu îi sunt aplicabile deoarece cheltuielile sale nu se încadrează în cele reglementate de articolul în cauză.

Motivarea organelor de inspecție fiscală că nu beneficiază de dreptul de deducere a TVA întrucât cheltuielile efectuate nu au în opoziție venituri, denotă, susține petenta, că se face confuzie între categoriile de cheltuieli nedeductibile în ceea ce privește calculul profitului impozabil, cu cheltuielile pentru care se prevede dreptul de deducere a TVA.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași, Activitatea de Inspecție Fiscală Iași, prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS 276/28.03.2012, Cap. III – Constatări fiscale, referitor la taxa pe valoarea adăugată, au consemnat următoarele:

S.C. „X” S.R.L. IAȘI a depus decontul de TVA aferent trimestrului I 2010 solicitând rambursarea soldului sumei negative de TVA în valoare de 0 lei, beneficiind de rambursarea cu control ulterior a taxei în baza Deciziei nr.

Organele de inspecție fiscală menționează că potrivit evidenței contabile, jurnalelor de TVA și deconturilor de TVA, situația TVA pentru perioada 01.01.2007 – 31.03.2010 este următoarea:

Perioada	Rulaj 4426	Rulaj 4427	Sold final cumulat 4424
2007	0 lei	0 lei	0 lei
2008	0 lei	0 lei	0 lei
2009	0 lei	0 lei	0 lei
2010	0 lei	0 lei	0 lei

Organele de inspecție fiscală precizează că TVA de rambursat provine cu preponderență în urma exercitării dreptului de deducere a TVA asupra achizițiilor de bunuri de natura obiectelor de inventar, combustibil, piese de schimb, energie electrică, telefonie fixă și mobilă, internet, precum și alte materiale.

Totodată, menționează că în perioada verificată, **S.C. „X” S.R.L. IAȘI**, nu a obținut venituri taxabile din activitatea curentă, singurele venituri fiind veniturile excepționale în sumă de 82.847 lei realizate în anul 2008, reprezentând creanțe și cheltuieli de judecată recuperate de la S.C. Y S.A., în baza Sentinței civile nr./C/18.11.1999, veniturile în cauză nereprezentând operațiuni taxabile din punct de vedere al TVA.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au considerat că societatea a dedus eronat TVA în sumă de 0 lei deoarece cheltuielile efectuate nu au în opoziție venituri reprezentând livrări de bunuri sau prestări de servicii conform prevederilor art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de inspecția fiscală în sumă de 0 lei, au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de 0 lei, în conformitate cu art. 119 și art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de 0 lei și accesoriile aferente în sumă de 0 lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor de bunuri și prestărilor de servicii, în condițiile în care societatea nu face dovada că achizițiile au fost utilizate pentru realizarea de operațiuni taxabile.

În fapt, în perioada 01.01.2007 – 31.03.2010, **S.C. „X” S.R.L. IAȘI**, a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de 0 lei aferentă achizițiilor de bunuri de natura obiectelor de inventar, combustibil, piese de schimb energie electrică, telefonie fixă și mobilă, internet, precum și alte materiale.

Organele de inspecție fiscală au constatat că nu au fost respectate prevederile art. 145 alin (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, întrucât nu se justifică necesitatea achizițiilor având în vedere că societatea nu a realizat venituri taxabile în perioada verificată.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 145 alin (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, privind sfera de aplicare a dreptului de deducere:

“(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...].”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține faptul că orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri **care sunt utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile.**

Se reține faptul că în cursul perioadei verificate, **S.C. „X” S.R.L. IAȘI**, nu înregistrează venituri și nu colectează TVA, obiectul de activitate fiind, potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală, cel de fabricare a articolelor de plută, paie și împletituri, conform codului CAEN 1629, societatea neaducând, prin contestație nici un fel de argument privitor la nerealizarea de operațiuni taxabile.

Față de prevederile legale citate și având în vedere că la dosarul cauzei nu au fost prezentate documente din care să rezulte o altă situație față de constatările organelor de inspecție fiscală, rezultă că acestea legal nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de 0 lei și au calculat accesorii în sumă totală de 0 lei, motiv pentru care în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2001, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [.....].”, urmează a se respinge contestația formulată de **S.C. „X” S.R.L. IAȘI**, ca neîntemeiată.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din

Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2001, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art. 1 Respingerea contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L. IAȘI**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de **0 lei**, ce reprezintă:

- 0 lei - taxa pe valoarea adăugată;
- 0 lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,

**ȘEF SERVICIU SOLUȚIONARE
CONTESTAȚII,**

Întocmit,
cons. super.

4ex/16.05.2012